

ก.ว.น.ป.
ส.ช.

ด่วนที่สุด

ที่ พร๐๐๓๓.๐๑๒/๑๘๘๘

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแะ
เลขที่ 1002
วันที่ 23 มี.ค. 2569
เวลา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่
๒๕ ถนนบ้านใหม่ พร ๕๔๐๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แจ้งแนวทางการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำในช่วงฤดูร้อน
เรียน ท้องถิ่นจังหวัดแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/ว๕๐๗๐

ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) พบว่าในแต่ละปีทั่วโลกมีคนจมน้ำเสียชีวิตเฉลี่ยปีละ ๓๐๐,๐๐๐ คน และจากมติสมัชชาสหประชาชาติ เรื่อง “Global Drowning Prevention” ได้เน้นย้ำให้ประเทศสมาชิกเร่งดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาการจมน้ำ สำหรับประเทศไทย จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘) มีคนจมน้ำเสียชีวิตรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๗,๔๘๓ ราย หรือวันละกว่า ๑๐ ราย โดยในจำนวนนี้มีการเสียชีวิตในช่วงฤดูร้อน (เดือนมีนาคม - พฤษภาคม) จำนวน ๙,๖๓๗ ราย เฉลี่ยปีละ ๙๖๔ ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ ของการจมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี และมีการจมน้ำสูงในทุกกลุ่มอายุ โดย ๓ อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มอายุ ๔๕ - ๕๙ ปีกลุ่มอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับการจมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี พบว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีสัดส่วนการจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (ร้อยละ ๓๑.๔) ประกอบกับเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา ทำให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งน้ำมากขึ้น นั้น

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ จึงขอความร่วมมือท่านประชาสัมพันธ์แจ้งแนวทางการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำในช่วงฤดูร้อนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

๑. สื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความเสี่ยงและวิธีการป้องกันการจมน้ำ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่ ภายใต้อาสาสมัคร (Key Message) “ชูชีพ กฎ งดดื่ม” คือ ใส่เสื้อชูชีพทุกครั้ง ที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ มีการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยทางน้ำ เช่น ไม่เล่นน้ำบริเวณที่มีธงแดงหรือบริเวณน้ำลึก คลื่นลมแรง มีกระแสน้ำย้อนกลับ (rip current) การปฏิบัติตามป้ายคำแนะนำหรือคำเตือน เป็นต้น และงดดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือทำกิจกรรมในน้ำ รวมถึงวิธีการช่วยเหลือและปฐมพยาบาล คนตกน้ำ จมน้ำ ที่ถูกต้อง

๒. บูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ดังนี้

๒.๑ สสำรวจและจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เช่น สร้างรั้ว มีอุปกรณ์ ป้ายเตือน รวมทั้งกำหนดให้มีการระเบียบ ข้อกำหนดในการดูแลสระว่ายน้ำใหม่ จะต้องมีมาตรการป้องกันเพื่อความปลอดภัยและลดความเสี่ยงต่อการจมน้ำ

๒.๒ มีมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อตกลงร่วมของชุมชนในเรื่องการห้ามดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนหรือขณะทำกิจกรรมทางน้ำหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ เช่น โดยสารเรือ ว่ายน้ำ ออกหาปลา เป็นต้น

๒.๓ ดำเนินการ ผลักดัน และสนับสนุนให้เด็กและประชาชนในพื้นที่ปลอดภัยจากการจมน้ำ โดยเน้นการลดความเสี่ยงในแต่ละช่วงอายุ ได้แก่ เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี มีการใช้คอกกั้นเด็กหรือมีพื้นที่เล่นที่ปลอดภัย (Playpen) เด็กอายุ ๖ ปีขึ้นไป ได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ ทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำและวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง) เด็กอายุ ๑๒ ปีขึ้นไป และประชาชนได้ฝึกปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR)

๒.๔ เร่งดำเนินการมาตรการป้องกันการจมน้ำในกลุ่มผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) โดยสำรวจกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำหรืออยู่ลำพัง ส่งเสริมการไม่ทำกิจกรรมทางน้ำโดยลำพังและมีการสวมเสื้อชูชีพเมื่อโดยสารเรือหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ปรับสภาพแวดล้อมจุดเสี่ยงให้ปลอดภัย และให้ครอบครัว ชุมชน ร่วมเฝ้าระวังดูแลอย่างใกล้ชิด

๓. เสริมสร้างศักยภาพบุคลากร เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการเฝ้าระวัง ป้องกันการจมน้ำ วิธีการช่วยเหลือและปฐมพยาบาลคนตกน้ำจมน้ำที่ถูกต้อง รวมถึงสามารถปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ได้

๔. ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลแหล่งน้ำที่จัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ดังนี้

๔.๑ กำหนดพื้นที่ (zoning) สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ

๔.๒ จัดให้มีเสื้อชูชีพให้กับผู้มาใช้บริการอย่างเพียงพอ และให้สวมใส่ทุกครั้งที่ทำกิจกรรมทางน้ำและโดยสารเรือ

๔.๓ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแลตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

๔.๔ จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะสามารถมองเห็นและเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้งมีธงป้ายแจ้งเตือน เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ ระดับน้ำลึก น้ำวน เป็นต้น

๔.๕ มีกฎระเบียบห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนและขณะทำกิจกรรมทางน้ำ

๔.๖ การประชาสัมพันธ์ในการดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ไว้ชน ท้องถิ่น ๘.๖๗๖

ขอแสดงความนับถือ

- ๕๕๘.๖๗๖ ขอความร่วมมือ ๗๕๕.
นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม) รักษาการในตำแหน่ง
ในชั้นรองผู้อำนวยการ

- นายศุภ ๗๕๕.๖๗๖ โทร. ๕๕๕.๖๗๖
- โทร. ๕๕๕.๖๗๖

ศิริกษิณท์

(นางสาวสุมาธิกานต์ สัจวาไชย)

นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ
กลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ สุขภาพจิตและยาเสพติด

โทรศัพท์ ๐ ๕๕๕๑ ๑๑๔๕ ต่อ ๓๐๔

โทรสาร ๐ ๕๕๕๒ ๓๓๑๓

(นายวรารุท สมบูรณ์)

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม) รักษาการในตำแหน่ง

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) ปฏิบัติราชการแทน

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแพร่

(นายชนกร ดิสญา)

ท้องถิ่นจังหวัดแพร่

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/๘ ๕๐ ๗ ๐

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การดำเนินงานป้องกันการจมน้ำในช่วงฤดูร้อน

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สถานการณ์การจมน้ำ ประเทศไทย	จำนวน ๒ แผ่น
๒. จำนวนและอัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคนจากการจมน้ำ ประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) จำแนกรายจังหวัด	จำนวน ๕ แผ่น
๓. QR code สื่อป้องกันการจมน้ำ	จำนวน ๑ แผ่น

ตามข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) พบว่า ในแต่ละปีทั่วโลกมีคนจมน้ำเสียชีวิตเฉลี่ยปีละ ๓๐๐,๐๐๐ คน และจากมติสมัชชาสหประชาชาติ เรื่อง “Global Drowning Prevention” ได้เน้นย้ำให้ประเทศสมาชิกเร่งดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาการจมน้ำ สำหรับประเทศไทย จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘) มีคนจมน้ำเสียชีวิตทั้งหมด จำนวน ๓๗,๔๘๓ ราย หรือวันละกว่า ๑๐ ราย โดยในจำนวนนี้มีการเสียชีวิตในช่วงฤดูร้อน (เดือนมีนาคม - พฤษภาคม) จำนวน ๙,๖๓๗ ราย เฉลี่ยปีละ ๙๖๔ ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ ของการจมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี และมีการจมน้ำที่สูงในทุกกลุ่มอายุ โดย ๓ อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มอายุ ๔๕ - ๕๙ ปี กลุ่มอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับการจมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีสัดส่วนการจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (ร้อยละ ๓๑.๔) ประกอบกับเป็นช่วงปิดภาคการศึกษาทำให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งน้ำขึ้น (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒) นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ขอให้หน่วยงานสาธารณสุขทุกแห่งมีการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน ในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๑. สื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความเสี่ยง และวิธีการป้องกันการจมน้ำ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่ ภายใต้ข้อความสำคัญ (Key Message) “ซูชีพ กฎ ดตีม” คือ ใส่เสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ มีการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยทางน้ำ เช่น ไม่เล่นน้ำบริเวณที่มีธงแดงหรือบริเวณน้ำลึก คลื่นลมแรง มีกระแสน้ำย้อนกลับ (rip current) การปฏิบัติตามป้ายคำแนะนำหรือคำเตือน เป็นต้น และงดดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือทำกิจกรรมในน้ำ รวมถึงวิธีการช่วยเหลือและปฐมพยาบาลคนตกน้ำ จมน้ำ ที่ถูกต้อง (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

๒. บูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ดังนี้

๒.๑ สำรวจและจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เช่น สร้างรั้ว มีอุปกรณ์ ป้ายเตือน รวมทั้งกำหนดให้มีกฎระเบียบ ข้อกำหนดในการขุดสระน้ำใหม่ จะต้องมีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยและลดความเสี่ยงต่อการจมน้ำ

๒.๒ มีมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อตกลงร่วมของชุมชนในเรื่องการห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนหรือขณะทำกิจกรรมทางน้ำหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ เช่น โดยสารเรือ ว่ายน้ำ ออกหาปลา เป็นต้น

๒.๓ ดำเนินการ ผลักดัน และสนับสนุนให้เด็กและประชาชนในพื้นที่ปลอดภัยจากการจมน้ำ โดยเน้นการลดความเสี่ยงในแต่ละช่วงอายุ ได้แก่ เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี มีการใช้คอกกั้นเด็กหรือมีพื้นที่เล่นที่ปลอดภัย (Playpen) เด็กอายุ ๒ ปีขึ้นไป ได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ ทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง) เด็กอายุ ๑๒ ปีขึ้นไป และประชาชน ได้ฝึกปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR)

๒.๔ เร่งดำเนินการมาตรการป้องกันการจมน้ำในกลุ่มผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) โดยสำรวจกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำหรืออยู่ลำพัง ส่งเสริมการไม่ทำกิจกรรมทางน้ำโดยลำพังและมีการสวมเสื้อชูชีพเมื่อโดยสารเรือหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ปรับสภาพแวดล้อมจุดเสี่ยงให้ปลอดภัย และให้ครอบครัว ชุมชนร่วมเฝ้าระวังดูแลอย่างใกล้ชิด

๓. เสริมสร้างศักยภาพบุคลากร เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการเฝ้าระวัง ป้องกันการจมน้ำ วิธีการช่วยเหลือและปฐมพยาบาลคนตกน้ำ จมน้ำที่ถูกดัก รวมถึงสามารถปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ได้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

๔. ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับ ดูแลแหล่งน้ำที่จัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ดังนี้

๔.๑ กำหนดพื้นที่ (zoning) สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ

๔.๒ จัดให้มีเสื้อชูชีพให้กับผู้มาใช้บริการอย่างเพียงพอ และให้สวมใส่ทุกครั้งที่ทำกิจกรรมทางน้ำและโดยสารเรือ

๔.๓ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ชีพพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแลตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

๔.๔ จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถมองเห็นและเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้งมีธง ป้ายแจ้งเตือน เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ ระดับน้ำลึก น้ำวน เป็นต้น

๔.๕ มีกฎระเบียบห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนและขณะทำกิจกรรมทางน้ำ

๔.๖ การประชาสัมพันธ์ในการดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ทาง QR Code ที่ปรากฏด้านล่างนี้

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแพร่ จึ่งเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณเพื่อโปรดพิจารณา

๑.กระทรวงสาธารณสุขแจ้งแนวทางการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำ

โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน จำนวน ๔ ประเด็นหลัก

๒.เห็นควรมอบหมายให้ PM งานป้องกันการจมน้ำ กง.NCD ประสาน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว

- เห็นควรดำเนินการ

(นายปรณ์ วิริศกุล)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

18 มีนาคม 2569

นางสาวขวัญปิยาพัช สิริสิริพันธ์
นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

16 มีนาคม 2569

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ เชื้อมศิริถาวร)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

ดำเนินการตามเสนอ

(นายวรวิฑูร สมบูรณ์)

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม) รักษาการในตำแหน่ง

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) ปฏิบัติราชการแทน

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแพร่

19 มีนาคม 2569

กรมควบคุมโรค

กองป้องกันการบาดเจ็บ

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๕๕๓

โทรสาร ๐ ๒๑๕๕ ๕๘๐๒

